

LIGJ Nr.10 284, datë 3.6.2010
PËR ADERIMIN E REPUBLIKËS SË SHQIPËRISË NË "MARRËVESHJEN PËR
MBROJTJEN E NDËRSJELLË TË TEKNOLOGJIVE SEKRETE NË FUSHËN E
MBROJTJES DHE PËR TË CILAT ËSHTË BËRË APLIKIMI I PATENTËS"

Në mbështetje të neneve 78, 83 pika 1 dhe 121 të Kushtetutës, me propozimin e Këshillit të Ministrave,

KUVENDI
I REPUBLIKËS SË SHQIPËRISË

VENDOSI:

Neni 1

Republika e Shqipërisë aderon në "Marrëveshjen për mbrojtjen e ndërsjellë të teknologjive sekrete në fushën e mbrojtjes dhe për të cilat është bërë aplikimi i patentës", bërë në Paris më 21 shtator 1960.

Neni 2

Ky ligj hyn në fuqi 15 ditë pas botimit në Fletoren Zyrtare.
Shpallur me dekretin nr.6601, datë 17.6.2010 të Presidentit të Republikës së Shqipërisë,
Bamir Topi

MARRËVESHJE
PËR RUAJTJEN E NDËRSJELLË TË SEKRETIT TË SHPIKJEVE NË LIDHJE ME
MBROJTJEN E PËR TË CILAT JANË BËRË APLIKIME PËR PATENTA

Qeveritë e Belgjikës, Kanadasë, Danimarkës, Francës, Republikës Federale Gjermane, Greqisë, Italisë, Luksemburgut, Holandës, Norvegjisë, Portugalisë, Turqisë, Mbretërisë së Bashkuar dhe Shteteve të Bashkuara të Amerikës,
palë në Traktatin e Atlantikut të Veriut të nënshkruar në Uashington, më 4 prill 1949; me dëshirën për të nxitur bashkëpunimin ekonomik ndërmjet cilësdos apo të gjitha qeverive të tyre, siç është rënë dakord në nenin 2 të Traktatit;
të ndërgjegjshme për ato që kanë marrë përsipër sipas termave të nenit 3, për të ruajtur dhe zhvilluar, me anë të vetëndihmesës së vazhdueshme dhe efektive, aftësinë e tyre individuale dhe kolektive për t'i rezistuar sulmeve të armatosura;
duke pasur parasysh se vendosja e sekretit mbi një shpikje në lidhje me mbrojtjen në njërin nga vendet e Organizatës së Traktatit të Atlantikut të Veriut në përgjithësi sjell si përfundim, kur është aplikuar për një patentë ose kur kjo është dhënë, ndalimin për të aplikuar për një patentë për të njëjtën shpikje në vende të tjera, duke përfshirë këtu vendet e Organizatës së Traktatit të Atlantikut të Veriut;
duke pasur parasysh se kufizimet territoriale që rrjedhin nga ky ndalim mund të shkaktojnë dëm ndaj aplikantëve për patenta e si rrjedhim mund të prekin në mënyrë të dëmshme bashkëpunimin ekonomik ndërmjet vendeve të Organizatës së Traktatit të Atlantikut të Veriut;
duke pasur parasysh se ndihmesa e ndërsjellë kërkon komunikimin e ndërsjellë të shpikjeve që lidhen me mbrojtjen dhe se në disa raste një komunikim i tillë mund të pengohet nga ky ndalim;

duke pasur parasysh se nëse qeveria, nga e cila e ka prejardhjen ndalimi, është e përgatitur që të autorizojë paraqitjen e një aplikimi për patentë në një apo më shumë nga vendet e tjera të Organizatës së Traktatit të Atlantikut të Veriut, me kusht që qeveritë e këtyre vendeve të vendosin, gjithashtu sekretin mbi këto shpikje, këto të fundit nuk duhet të kenë lirinë për të refuzuar vendosjen e sekretit;

duke pasur parasysh se janë marrë masa ndërmjet qeverive të Palëve në Traktatin e Atlantikut të Veriut për mbrojtje dhe ruajtje të ndërsjellë të informacionit të klasifikuar që ato mund të shkëmbejnë me njëra - tjetrën, kanë rënë dakord si vijon:

Neni 1

Qeveritë Palë të kësaj Marrëveshjeje ruajnë dhe mundësojnë ruajtjen e sekretit të shpikjeve për të cilat aplikimet për patentë janë marrë sipas procedurave të rëna dakord kurdo që sekreti është vendosur mbi shpikje të tilla në interes të mbrojtjes kombëtare nga qeveria, referuar më poshtë si "Qeveria e origjinës", e cila ishte e para që mori një aplikim për një patentë që mbulon këto shpikje.

Me kusht që kjo dispozitë nuk cenon të drejtën e qeverisë së origjinës për të ndaluar paraqitjen e një aplikimi për një patentë për shpikjen në një ose më shumë nga qeveritë e tjera Palë të kësaj Marrëveshjeje.

Qeveritë Palë të kësaj Marrëveshjeje bien dakord të zhvillojnë procedura të tilla operationale siç mund të kërkohen për të vënë në jetë këtë nen.

Neni 2

Dispozitat e nenit 1 zbatohen ose me kërkesën e qeverisë së origjinës, ose me kërkesën e aplikantit për patentë, me kusht që ky i fundit të paraqesë prova që sekreti është vendosur nga qeveria e origjinës dhe që ka marrë autorizim nga kjo qeveri për të paraqitur aplikimin e tij për një patentë sekrete në vendin në fjalë.

Neni 3

Qeveria, së cilës i kërkohet të ruajë sekretin e një shpikjeje sipas kushteve të nenit 1, ka të drejtë të kërkojë nga aplikanti për patentë një dokument të heqjes dorë nga çdo pretendim për dëmshpërblim, për humbje ose dëmtim, shkaktuar vetëm nga vendosja e sekretit mbi shpikjen si një kusht paraprak për aplikimin e një ruajtjeje të tillë.

Neni 4

Masat e sekretit të vendosura sipas nenit 1 hiqen vetëm me kërkesën e qeverisë së origjinës. Kjo qeveri u jep qeverive të tjera të interesuara njoftimin mbi qëllimin e saj për të hequr masat e veta gjashtë javë para.

Qeveria e origjinës merr parasysh sa të jetë e mundur, duke i kushtuar vëmendjen e duhur sigurisë së Organizatës së Traktatit të Atlantikut Verior, mendimet e dhëna nga qeveritë e tjera bre nda afatit gjashtëjavor të lartpërmendur.

Neni 5

Kjo Marrëveshje nuk i pengon qeveritë nënshkruese të lidhin marrëveshje dypalëshe për të njëjtin qëllim. Marrëveshjet dypalëshe ekzistuese mbeten të pacenuara.

Neni 6

Instrumentet e ratifikimit ose miratimit të kësaj Marrëveshjeje depozitohen sa më shpejt të jetë e mundur me Qeverinë e Shteteve të Bashkuara të Amerikës, e cila informon secilën qeveri nënshkruese për datën e depozitimit të secilit instrument.

Kjo Marrëveshje hyn në fuqi 30 ditë pas depozitimit nga dy Palë nënshkruese të instrumenteve të tyre të ratifikimit ose miratimit. Ajo hyn në fuqi për secilën prej palëve të tjera nënshkruese 30 ditë pas depozitimit të instrumentit të saj të ratifikimit ose miratimit.

Neni 7

Kjo Marrëveshje mund të denoncohet nga çdo palë kontraktuese me anë të njoftimit të denoncimit dhënë me shkrim Qeverisë së Shteteve të Bashkuara të Amerikës, e cila do të njoftojë të gjitha palët e tjera nënshkruese për këtë njoftim. Denoncimi hyn në fuqi një vit pas marrjes së njoftimit nga Qeveria e Shteteve të Bashkuara të Amerikës, por nuk cenon detyrimet tashmë të marra përsipër dhe të drejtat ose privilegjet e përfituara më përpara nga palët nënshkruese sipas dispozitave të kësaj Marrëveshjeje.

Në dëshmi të kësaj, përfaqësuesit nënshkrues të autorizuar në mënyrën e duhur, kanë nënshkruar këtë Marrëveshje.

Bërë në Paris në ditën e 21-të të shtatorit të vitit 1960, në gjuhët angleze dhe frënge, duke qenë të dy tekstet njëjloj autentike, në një kopje të vetme që depozitohet në arkivat e Qeverisë së Shteteve të Bashkuara të Amerikës, e cila do t'u përcjelli një kopje të vërtetuar qeverive të palëve të tjera nënshkruese.